

Rekiajelu Kaikki on ihan syvältä. Mikään ei mene niinkuin pitää, vaikka yritän parhaani. Koulussa numerot ovat laskeneet huomattavasti ihan vain siksi, koska minulla ei yksinkertaisesti ole motivaatiota opiskeluun. Vanhempani ovat eronneet (se ei kyllä haittaa, he eivät sopineet yhteen) ja heillä on uudet mies- ja naisystävät. Äitipuolellani ei ole mitään vikaa, hän on ihan mukava. Isäpuoleni taas on hiljainen, ärtyisä, eikä puhu minulle oikeastaan yhtään. Olen riidellyt monien ystäväni kanssa ja suututtanut heidät niin pahasti, etteivät he halua puhua minulle. Yksi kolmesta jäljelle jääneestä ystävästäni väittää koko ajan olevansa lihava, vaikka hän on minua puolet laihempi ja painaa viisi kiloa vähemmän. Yksi entisistä ystäväistäni sanoi ennen riitaamme ihan harmittomalla ja ystävällisellä äänellä, että "Sä näytät siltä kuin olisit raskaana." Hänellä ei ole tapana valehdella, joten hän kertoi asian jonka ajattelee olevan totta. Olenhan minä sen tiennyt jo pidemmän aikaa, että näytän raskaana olevalta naiselta, mutta en sisäistänyt sitä ennen tätä hetkeä. Ihastukseni todennäköisesti vihaa minua, hän on varmaan kuullut huhuja muilta luokkatovereiltamme. Olen ollut aika monen kanssa yhdessä, vaikka olen vasta 15- vuotias. Olen varmaan saanut jonkun ihanan lempinimen, kuten "pikku horo" tai "jakorasia". Kunpa vain tietäisin miten oikaista nuo huhut. Minä rakastan hevosia yli kaiken. Ratsastus, rekiajelut ja kärryajelut ovat parasta mitä tiedän. Kyllä pelkkä tallissa hengailukin riittäisi. Minusta on vain ruvennut tuntumaan, etten osaa mitään. En osaa laittaa satulaa ripeästi ja rohkeasti hevosen selkään, jos se liikahtakaan. En saa hevosten ja ponien jalkoja ylös, kun kaviot pitäisi puhdistaa, en uskalla pitää niiden riimuista kiinni, jos on tarve, enkä tiedä oikeastaan mitään hevosista, varusteista tai mistään muustakaan olennaisesta. Ja siskopuolteni rinnalla vaikutan aivan ääliöltä, joka ei osaa tehdä kirjaimellisesti mitään. He varmaan ajattelevat, että "Saara (minä) ei kyllä osaa yhtään mitään, sen ei tarvis olla tallilla, eikä sen tarvii todellakaan ratsastaa!" Ainakin se olisi aiheellista. Äitipuolellani on oma ihana suomenhevonen nimeltään Renee. Se rakastaa reen ja kärryjen vetämistä yli kaiken. Sillä olisi ihana ratsastaa, jos vain osaisin. Se on nimittäin koulutettu lännen tyylille, ja minä olen aina ratsastanut englantilaisittain. Yritän opetella siskopuolteni ja äitipuoleni opastuksella, mutta ei siitä tule yhtään mitään. Minä en vain ymmärrä, ja menen jatkuvasti käsissä ja jaloissa sekaisin. Mistään ei todellakaan tule yhtään mitään! Kaikki menee päin persettä, en saa hyvää opiskelupaikkaa, en saa töitä, joudun asumaan koko elämäni vanhempieni kanssa ja kuolen yksin. Ja nyt olemme lähdössä rekiajelulle. En taaskaan osannut auttaa valjastamisessa, joten vain seisoin Reneen ympärillä siirtyen jatkuvasti paikasta toiseen, jotta en olisi tiellä. Ja tietenkin olin joka tapauksessa tiellä, vaikka kuinka yritin olla olematta. Raahustin reen luo ja istuin kyytiin. Huokaisin hiljaa ja nostin viltin syliini, jotta voisin suojata itseäni kovilta lumipaakuilta, jotka Reneen kavioista tulisi lentämään. "Oletko valmis?" äitipuoleni Niina kysyi. Nyökkäsin. Minua ei todellakaan huvittanut puhua. Siskopuoleni Piia ja Taija tulivat reen kyytiin, Niina astui ohjaksiin, ja lähdimme liikkeelle. Reki oli pieni. kyytiin mahtui kolme, ja yhden täytyi tulla pulkalla takana. Pulkka oli kiinnitetty narulla reen selkämykseen. Naru näytti siltä, että se katkeaisi kohta. Pysähdyimme hetkeksi varmistamaan, että se ei katkea ja jatkoimme matkaa. Pääsimme lumiselle metsätielle, ja annoimme Reneen ravata. Annoimme sen ravata niin lujaa, kuin se halusi. Ja sehän meni lujaa. Minua rupesi naurattamaan. Ja pitkästä aikaa moneen kuukauteen, minusta tuntui, että kaikki tulisi olemaan okei. -SnowyHeart P.S. Muistakaa, että mikään ei ole lopullista. Jos sinulla on paha olla, se tarkoittaa, ettet ole vielä matkasi lopussa. Koska kun loppu tulee oikeaan aikaan, eikä liian aikaisin, sinulla tulee olemaan kaikki hyvin. Tulet olemaan onnellinen. Kyllä sinä selviät. Minä olen sinun tukenasi. Loppuun asti.